

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

§. 1. Cur suspiciones Deus inter coniuges esse sinat & quantum eæ malum
sint?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

concumbitur, atque ita frangitur fides, qua etiam in rebus corporeis, & abiectis, magnum animi bonum est, & ideo eam saluti quoque corporali, qua etiam vita ista continetur, certum est debere preponi. Illud quis putare posset, in hoc tamen coniugium cælibatui præstare, quòd in isto pronior sit lapsus, rarior in illo, ob remedium incontinentiæ, quod in eo habetur: respondet S. Chryso-
 stomus: *Pudicitiam is qui uxorem habet, facile servare posse videtur, quippe solatio non minimo suffultus; ceterum in reliquis nulla comparatio est. Verùm sic quoque longe plures videas lapsos ex coniugatorum, quàm Monachorum ordine. Neque enim tam multi ex monasterijs ad matrimonia accedunt, quàm ex ingali toro se ad scortare recipiunt.*

S. Chryso-
 lib. 3. contr.
 Monast. Vi-
 tuperat.

C A P V T XXXVI.

Quanta ex zelotypia & ira vitio, præsertim in matrimo-
 nijs, mala oriuntur?

MT, vitiorum occasione, possunt exereeri virtutes; ita vicissim quotidie, occasione virtutum vitia exercen-
 tur. Quare etiam, quemadmodum alij mœchis ve-
 niam dantes sunt patientes; ita alij castis atque innocentibus non illarum, sed sua culpa irascentes, dum crimen fingunt, in crimen incidunt. Siquidem non Helenas tantum matrimonia habent, sed & Penelopas, & Lucretias, quæ fidem tori sacro-
 sanctam servant; & tamen non sunt in matrimonio beatæ. Ni-
 mirum, quos nequit humani generis hostis in adulteria pellice-
 re, impellit in suspiciones adulteriorum; ob quas suspiciones vulgò ignotas, coniuges utique tribulationem carnis habent, & sæpe funestum exitum. Romanus ille, amicis castigantibus, quòd pudica diuiti. formosâq, uxori nuncium remisisset: pede porrecto,
Hic quoque, inquit, calcuus pulcher aspectu est, ac nonus, sed nemo scit, ubi me premat. Non crimine tantum premuntur coniuges, sed etiam criminis suspicione. Itaque iustus Deus permittit, eiusmodi suspiciones, non modò vt consors, & pars innocens matrimonij voluptatem, patiendi materia temperet; sed etiam vt suspiciosos, ipsa sua suspicione plectat: ac temere in-
 judicia

I.

Plutarch. in
 conigialib.
 præcept.

judicia ruentes, judicijs suis afflictos erudjat. Quod si etiam alteri coniugum ira, & furor dominetur, in quæ plerumque suspicio, velut scintilla in flammam, per iudicium firmum, erumpit; tum jam ad extrema mala devenitur. Qua de causa olim, qui Iunoni nuptiali, seu pronuba, sacrificarunt, y fel non cum reliqua consecerunt victima, sed exemptum, apud altare, abiecerunt. Quo instituto, legis author obscure significavit, coniugio nunquam debere bilem iramq; interesse. Concordia, pax, & amor coniugum, quod quasi duorum est jugum, suaue reddunt; si autem suspicioni locus detur, facilè, velut ex ovo vipera prodit, iudicium, perfectum; ex iudicio, tanquam ex vipera, omne malum, & corporis, & animæ. De corpore illud legimus: *Vere stultum interficit iracundia*: de anima istud: *Qui perdis animam in furore tuo*. Ortum & progressum huius furoris, apta similitudine expressit S. Dorotheus, per illum, qui vult ignem excitare. Is enim exigua prunæ, aut scintillis parvis stramen primùm, tum ligna superponens, tam diu sufflat, donec ignis erumpat. Vbi 1. fumus. 2. flamma. 3. prunæ è lignis. 4. carbones fiunt. Quod diabolus facere, dum rixas, discordias, neces ipsas vult, inter coniuges accendere, in certo ac tragico exemplo ostendam.

II.

Historiam quidem non magnæ fidei author Aventinus refert, sed non idcirco falsa est; cum ab authore malo et si nulla narrationi fides & autoritas addatur, tamen etiam ad rem non possit, si illa habeat testes alios omni exceptione maiores. Referunt ergo eandem Arenbekius, Andreas Presbyter, Viri Eberspergensis, Erfordiani annales, Hundius, & tabulæ Donawerdanæ MSS. & alij. Ex Epitaphio Donawerdano constat Anno M. CC. LXVI. eam contigisse, & quidem inter magnos Ludouico Severo Boiorum Duci, Comiti Palatino Rheni Othonis filio, patri Ludouici Imperatoris præfecto prætorio ad Rhenum, Maria Henrici Landgrauij Hassiæ & Thuringiæ filia, ex illustrissima Brabantinorum Principum stirpe oriunda, in matrimonium fuit data. Virgo æque moribus ac sanguine nobilis, neque minùs ob pudicitiam, quam formam pretiosa. Fuit id initio lætum & felix matrimonium, mansissetque tale, si ipse Ludouicus domi manere potuisset. Sed, ut plerumque

longa

Idem ibid.

Iob. 5. 2.
Iob. 18. 4.S. Dorothei.
serm. 8.Arenbek. &
Andr. Anno
elo. cc. lxxi.
Vitus Ebersp.
Anno 1555.
Erford. anal.
elo. cc. lxxv.
Hund. Me-
trop. 215. Ra-
der. p. 2. Ba-
nar. S.